

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 75, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_3_75*, do zastosowania z: uczeń_3_75 (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Ale zimno* (750_mat_ale zimno), *Ptaki zimą* (780_mn_ptaki zima), *Zima, zima, zima* (781_mn_zima zima zima), pomoc techniczna (tekturowa) nr 81: memo.

Klasa III, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Jaselka”

Temat: Zimowy klimat

Cele edukacyjne:

doskonalenie umiejętności odczytywania godzin, dat i temperatur, kształcenie umiejętności odczytywania i zapisywania temperatur dodatnich i ujemnych na termometrach; kształcenie umiejętności porównywania i analizowania podanych temperatur; kształcenie umiejętności układania, przekształcania i rozwiązywania zadań na porównywanie różnicowe dotyczących czasu i temperatury; doskonalenie umiejętności pracy w grupie; rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń: potrafi odczytywać godziny, daty i temperatury; potrafi odczytywać i zapisywać temperatury dodatnie i ujemne na termometrach; porównuje i analizuje podane temperatury; układa, przekształca i rozwiązuje zadania na porównywanie różnicowe dotyczące czasu i temperatury; współpracuje w grupie; korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w grupach, praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: termometry, pojemniki z wodą i lodem o różnej temperaturze, linijki, cienkie paski papieru, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Ale zimno*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dzieli uczniów na tyle grup, ile jest pojemników (oznaczonych np. znakami rzymskimi) z wodą i lodem. Dzieci podchodzą po kolei do każdego pojemnika, mierzą temperaturę wody i zapisują jej wartość. Na koniec przedstawiciele zespołów odczytują wyniki. Najpierw z pojemnika I, później II itd. Jeśli rezultaty będą się różniły, prowadzący prosi o ustalenie, jaka jest tego przyczyna (nieodkładny pomiar lub odczyt, lód się ogrzał, woda ostygła).
2. Dzieci wracają na swoje miejsca i odczytują oraz zapisują wskazania termometrów z zadania 1 w karcie pracy. Nauczyciel prosi wybranego ucznia o odczytanie rezultatów i hasła. Prowadzący opowiada o Fahrenheicie (podaje kilka podstawowych informacji).
3. Nauczyciel prosi, aby dzieci ułożyły linijkę pionowo, z zerem na dole. Następnie podaje temperaturę, a dzieci układają pasek papieru do takiej wysokości, ile wynosi temperatura podana przez prowadzącego. Nauczyciel tłumaczy, że dzieci zaznaczały temperaturę dodatnią, a teraz będą zaznaczać ujemną. Uczniowie odwracają linijki zerem do góry i ponownie przykładają w odpowiedni sposób paski papieru zgodnie z temperaturą podaną przez nauczyciela.
4. Uczniowie zaczynają rozwiązywać zadanie 2. Po każdym punkcie ochotnik przedstawia rozwiązanie. Na koniec uczniowie zadają kolegom wymyślone przez siebie inne pytania związane z danymi z tabelki.
5. Prowadzący prosi o wyjaśnienie, co oznacza pojęcie *średnia temperatura*.
6. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Ale zimno*. Wybrani uczniowie podchodzą do tablicy i wykonują polecenie z tej pomocy.



Klasa III, edukacja przyrodnicza, krąg tematyczny: „Jaselka”

Temat: Zimowy klimat

Cele edukacyjne:

utrwalenie i poszerzenie wiadomości na temat zmian zachodzących w przyrodzie zimą; utrwalenie znajomości pojęć i wprowadzenie nowych pojęć: *szadź, szron, gołoledź, krupy, okiść*; wdrażanie do wykonywania prostych doświadczeń przyrodniczych; poznanie przyczyn powstawania zjawiska skrzywienia śniegu; uwrażliwienie na potrzebę pomocy zwierzętom w przetrwaniu zimy; rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii; doskonalenie umiejętności pracy w grupie.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń: wie, jakie zmiany zachodzą w przyrodzie w czasie zimy; wie, co to jest szron, szadź, gołoledź, krupy, okiść; wykonuje proste doświadczenia przyrodnicze; wie, jak można pomóc zwierzętom w przetrwaniu zimy; posługuje się nowoczesnymi technologiami dla pozyskania informacji; współpracuje w grupie.

Metody: metoda zadaniowa, metoda twórczej ekspresji, doświadczenie, pokaz, rozmowa.

Formy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *Ptaki zimą, Zima, zima, zima*; zasoby Scholaris: *Opady i osady atmosferyczne, W Królestwie Pani Zimy*, nagranie *Relaksujące dźwięki chodzenia po śniegu/skrzywienie śniegu*, mikroskopy, materiały do przeprowadzenia doświadczeń.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel prosi uczniów o rozwiązanie łamigłówki (zadanie 1 w karcie pracy). Mówi, że otrzymane hasło będzie tematem zajęć. Po wykonaniu polecenia ochotnik podaje hasło.
2. Nauczyciel przeprowadza z uczniami rozmowę na temat zmian zachodzących w przyrodzie w okresie zimy. Następnie prezentuje uczniom prognozę pogody. Dzieci wymieniają składniki pogody oraz zjawiska atmosferyczne, które są charakterystyczne dla zimy. Później wykonują zadanie 2 na karcie pracy.
3. Nauczyciel pokazuje prezentację *Opady i osady atmosferyczne* (<http://www.scholaris.pl/resources/run/id/103590>) oraz wyjaśnia znaczenie takich pojęć, jak: *szadź, szron, gołoledź, krupy, okiść*. Uczniowie wykonują zadanie 3 w karcie pracy.
4. Uczniowie, pracując w grupach, obserwują płatki śniegu pod mikroskopem i formułują wnioski na podstawie swoich spostrzeżeń.
5. Nauczyciel mówi, że zima to dobra pora na przeprowadzenie doświadczeń związanych ze śniegiem, lodem i zamrażaniem. Następnie proponuje uczniom wykonanie kilku doświadczeń (pomysły na doświadczenia zostały zaczerpnięte ze strony: <http://spksiaznice.szkolnastrona.pl/index.php?p=new&idg=zt.86.94&id=99&action=show>).

Doświadczenie 1. Zimne czy ciepłe?

Potrzebne będą trzy głębokie talerze i woda o różnej temperaturze. Należy napełnić talerze: wodą gorącą, letnią i bardzo zimną (można też dodać trzy kostki lodu i poczekać, aż się roztopią). Prawą rękę uczniowie wkładają do zimnej wody, a lewą do gorącej i tak trzymają przez kilka minut. Następnie obie ręce wkładają do letniej wody. Na koniec formułują wniosek: rozgrzanej ręce woda wydaje się zimna, a ochłodzonej ciepła.

Wyjaśnienie: Ciepło dłoni rozgrzanej w gorącej wodzie odpłynie do letniej wody, dlatego wyda się ona zimna. Dłoń wychłodzona będzie zabierać ciepło z wody, więc będzie się ona wydawała ciepła.



Doświadczenie 2.

Dzieci topią przyniesiony w naczyniu (np. w szklance) śnieg. Oglądają powstałą z niego wodę i dzielą się spostrzeżeniami. Odpowiadają na pytanie: *Czy śnieg jest czysty?*

Doświadczenie 3. Góra lodowa

Do przeprowadzenia tego doświadczenia potrzebne będą bryła lodu i miska z zimną wodą. Bryłę lodu należy włożyć do naczynia, a następnie napęlić naczynie po brzegi zimną wodą. Lód pływa w wodzie, wystając ponad jej powierzchnię. Dzieci powinny zaobserwować, czy woda wyleje się z naczynia, gdy lód się stopi. Powinny też zauważyć, że w wodzie zamoczona jest większa część lodu.

Wyjaśnienie: Woda nie wyleje się z naczynia, ponieważ przy zamrażaniu powiększa swoją objętość („rośnie”) o jedną jedenastą. Dlatego lód jest lżejszy od wody, pływa po jej powierzchni, a nawet nad nią wystaje. Topniejąc, lód traci tę większą objętość i wypełnia dokładnie to miejsce, które zajmowała bryła.

6. Nauczyciel odtwarza *Relaksujące dźwięki chodzenia po śniegu/skrzypienie śniegu* (<https://www.youtube.com/watch?v=RHeTwEyMtNw>). Następnie prosi uczniów, aby odgadli, co to za dźwięki.

7. Uczniowie w grupach szukają w Internecie wyjaśnienia, dlaczego śnieg skrzypi pod nogami idących ludzi lub zwierząt. Zespoły przedstawiają pozostałym zgromadzone wiadomości.

8. Nauczyciel prezentuje uczniom ćwiczenia interaktywne *W królestwie Pani Zimy* – ćwiczenie 1, 4, 5, 6 (<http://www.scholaris.pl/resources/run/id/49451>).

9. Uczniowie w grupach wykonują plakat zachęcający do pomocy zwierzętom w przetrwaniu zimy. Na zakończenie prezentują gotowe prace na forum klasy.

10. Na koniec nauczyciel włącza pomoce multimedialne *Ptaki zimą* i *Zima, zima, zima* (praca w grupach).

Klasa III, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Jaselka”**Temat: Zimowy klimat****Cele edukacyjne:**

kształcenie ogólnej sprawności fizycznej; rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej; kształtowanie prawidłowej postawy; kształtowanie prawidłowej reakcji na sygnał; kształcenie poczucia przynależności do grupy; utrwalenie pojęć matematycznych.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń: reaguje na umówione sygnały; prawidłowo wykonuje ćwiczenia; ilustruje ruchem opowieść ruchową; współpracuje w grupie; rozpoznaje figury geometryczne.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w grupie.

Środki dydaktyczne: plansze formatu A4 z figurami geometrycznymi, piłki lekarskie o wadze 1 kg, 3 kg, 5 kg, pacholki, piłka do gry w siatkówkę, odtwarzacz CD z muzyką z odgłosami zimy (więcej wiatr, skrzypienie śniegu pod butami, trzask łamanych gałązek pod butami), ławeczki gimnastyczne, piłeczki pingpongowe, obręcze, woreczki gimnastyczne, chorągiewka.

Przebieg lekcji:

1. Zbiórka. Sprawdzenie gotowości do zajęć.



2. Marsz po obwodzie dużego koła. Na sygnał dźwiękowy uczniowie biegają swobodnie po sali. W tym czasie nauczyciel pokazuje różne plansze formatu A4 z figurami geometrycznymi. Gdy pokazuje kwadrat, uczniowie dobierają się czwórkami i tworzą kwadrat. Gdy pokazuje koło, dzieci dobierają się piątkami i tworzą koło, a gdy pokazuje trójkąt – dobierają się w trzy osoby i tworzą trójkąt.

3. Podział klasy na dwie grupy. Ustawienie się w dwóch rzędach przed linią startu. Ustawienie trzech pachołków przed linią startu, w równej odległości od siebie (ok. 4 metry). Zadaniem zawodników jest przeturlanie po linii prostej piłki lekarskiej o wadze 5 kg do pierwszego pachołka. Zmiana piłki przy pachołku na piłkę lekarską o wadze 3 kg i toczenie jej do drugiego pachołka. Zmiana piłki na piłkę lekarską o wadze 1 kg i toczenie jej do trzeciego pachołka.

4. Podział klasy na kilka grup. Grupy ustawiają się w rzędach na wyznaczonej linii startu. Nauczyciel ustawia przed każdą z grup cztery pachołki, w równej odległości od siebie (ok. 3 metry). Uczniowie biegną slalomem między pachołkami, kozłując jednocześnie piłkę do siatkówki.

5. Nauczyciel mówi uczniom, żeby wyobrazili sobie, że wybierają się dziś na zimową wyprawę do lasu. Gdy nauczyciel włącza cichutko muzykę, uczniowie maszerują po obwodzie dużego koła. Na sygnał tamburyna zatrzymują się. Nauczyciel opowiada i pokazuje ruchem, jakie czynności mają wykonać uczniowie.

Jest mroźny zimowy dzień, ale świeci słońce – uczniowie wyciągają wysoko ręce, biorą głęboki wdech, stają na palcach i robią wydech, opuszczają ręce w dół.

Wchodzimy do pięknego lasu, widzimy ośnieżone, drzewa, pagórki, krzewy. Wiatr nawiał dużo śniegu, tworząc głębokie zaspę – nauczyciel włącza muzykę z odgłosami wiejącego wiatru. Wówczas uczniowie stają w lekkim rozkroku, wyciągają ręce w górę i wykonują skłony raz do lewego, raz do prawego boku, następnie zaczynają iść przez zaspę, wysoko unosząc kolana.

Przed nami pojawiła się kręta dróżka – uczniowie ustawiają się za nauczycielem w jednym rzędzie i idą slalomem, omijając kilka pachołków.

Idziemy dalej i widzimy przewrócone przez wiatr drzewa – przeskoki obunóż, jednonóż przez ławeczki gimnastyczne.

Nagle słyhać dziwne chrapanie – uczniowie idą na palcach.

Okazało się, że to śpiący niedźwiedź w gawrze – uczniowie kucają, chowają głowy między kolana i naśladują śpiącego niedźwiedzia. Na hasło „niedźwiedź” uczniowie budzą się, szybko wstają i uciekają przed niedźwiedziem do miejsca wyznaczonego przez chorągiewkę.

Niedźwiedź śpi dalej, a my znaleźliśmy w lesie największy dąb o nazwie „Bartek” – wszyscy uczniowie trzymają się za ręce, tworząc duże koło.

W tym dębie wiewiórka ma dziuplę – uczniowie pobierają obręcz, każdy znajduje swoje miejsce w sali, kładzie obręcz i siada w jej środku.

Wiewiórka zrobiła dużo zapasów na zimę, ale tak się wierciła w swojej dziupli, że ogonem strąciła kilka orzechów na śnieg – uczniowie pomagają zebrać orzechy wiewiórce. Nauczyciel wysypuje piłeczki pingpongowe, a uczniowie zbierają je, każdy do swojej dziupli.

Oddajemy wszystkie orzechy wiewiórce – uczniowie wsypują wszystkie piłeczki pingpongowe do jednego kosza.

Idąc dalej, widzimy przed sobą pasiekę, zbieramy sianko dla sarenek – uczniowie zbierają porozrzucane woreczki gimnastyczne i z odległości ok. 3 metrów wrzucają je do kosza.

Zrobiło się już późno, czas wracać, nasza wędrówka dobiegła końca – uczniowie naśladują jazdę na nartach biegowych.

6. Zbiórka, zebranie sprzętu, zakończenie zajęć.



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI



OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI



UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY



**Klasa III, język angielski,
krąg tematyczny „Transport”**

Temat: Let's revise!

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności rozumienia ze słuchu,
- kształcenie umiejętności czytania,
- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności pisania,
- doskonalenie umiejętności pracy w parach.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- zna słownictwo opisujące środki transportu,
- zna słownictwo opisujące miejsca w mieście.
- tworzy zdania twierdzące, przeczące i pytania w czasie Present Simple,
- poprawnie zapisuje słownictwo opisujące środki transportu i miejsca w mieście,
- słucha wypowiedzi nauczyciela i wkleja właściwy obrazek lub słowo,
- współpracuje w parach,
- czyta wyrazy i zakreśla T lub F,
- gra w bingo.

Metody: słuchanie, gra, metoda komunikacyjna, metoda zadaniowa.

Formy: praca zbiorowa, praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: karty obrazkowe przedstawiające słownictwo, pomoc techniczna (tekturowa): memo, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia.*

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel pokazuje karty obrazkowe przedstawiające środki transportu i miejsca w mieście. Zadaniem uczniów jest wypowiedzenie poprawnego słowa opisującego daną rzecz.

2. Uczniowie wykonują zadanie na karcie pracy. Znajduje się tam stonoga. Nauczyciel mówi: „Look! It's a centipede!”. Następnie tłumaczy uczniom, że brzuszki stonogi zawierają miejsca, w których brakuje wyrazów lub obrazków przedstawiających słownictwo poznane na lekcjach. Nauczyciel prosi uczniów o wycięcie wyrazów opisujących środki transportu i miejsca w mieście z kart pracy.

3. Następnie nauczyciel informuje uczniów, że będą słuchać wypowiedzianych przez niego zdań. Dzieci po ich wysłuchaniu wklejają w poszczególne miejsca słowa lub obrazki, które wycięły z tej samej karty pracy. Nauczyciel sprawdza w formie ustnej poprawność uzupełnienia stonogi słowami.

Tekst do zadania:

I go to school by plane.
Go along the river.
He goes to school by car.



KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI



OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI



UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY



The theatre is on your left.
 Go past the hospital.
 She goes to work by bus.
 I'm in the shopping centre with my mum.
 I buy tickets in the railway station.
 She goes on holidays by train.
 She is at the bus stop.
 This boat is green.
 My dad goes to work by bike.

4. Nauczyciel pokazuje gotową grę (plakat), która powstała w wyniku uzupełnienia stonogi wyrazami i obrazkami. Uczniowie grają w parach w grę na kartach pracy. Nauczyciel dzieli klasę na dwie grupy (np. rząd po prawej stronie to grupa 1, a rząd po lewej stronie to grupa 2). Później rzuca kostką dla poszczególnych grup, a uczniowie wypowiadają nazwę środka transportu lub miejsca w mieście, która znajduje się na polu, na którym stanęli.

5. Uczniowie wykonują kolejne zadanie na karcie pracy. Mają przeczytać zdania i zakreślić literę T, jeżeli zdanie jest prawdziwe, lub literę F, gdy jest fałszywe. Nauczyciel sprawdza poprawność wykonania zadania.

Tekst do odczytu:

- Who's he?
- He's my cousin Tom?
- Does he go to school by car?
- No, he doesn't.
- Who's she?
- She's my sister Lila?
- Does she go to school by boat?
- Yes, she does.
- Who are they?
- They're my friends.
- Do they go to school by bike?
- Yes, they do.
- Who's she?
- She's my sister Ada.
- Does she go to school by bus?
- No, she doesn't.

6. Nauczyciel pokazuje uczniom małą planszę do gry w bingo, która znajduje się na kartach pracy, i przypomina zasady gry. Uczniowie wybierają trzy małe elementy, które mogą im posłużyć jako pionki do gry (może to być gumka, zatyczka od długopisu lub flamastra i temperówka). Dzieci wybierają trzy słowa z planszy i ustawiają na nich swoje pionki. Następnie nauczyciel wymienia słowa związane ze środkami transportu i miejscami w mieście, które znajdują się na planszy. Gdy uczeń usłyszy trzy wypowiedziane wyrazy, które wybrał, krzyczy: „Bingo!” i wygrywa. Nauczyciel może używać całych zdań lub pojedynczych wyrazów. Po skończeniu zabawy uczniowie dokonują samooceny, rysując buźkę w wyznaczonym do tego miejscu na karcie pracy, pod planszą do gry w bingo.

7. Uczniowie otrzymują pomoc kartonową, którą jest gra memo. Na karcie znajduje się dwanaście obrazków, a obok każdego z nich słowo opisujące przedmiot na obrazku. Dzieci rozcinają karty, tak aby obrazki i napisy były oddzielne. Następnie układają karty obrazkiem i napisem do dołu. Później odkrywają dwie karty – kiedy odnajdą pary, odkładają je na bok. Osoba, która odkryje najwięcej par, wygrywa.

